

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Retten i Kolding, Civilretten – Danska) – FOA, u ime Karstena Kaltofta protiv Kommunernes Landsforening (KL), u ime Billund Kommune

(Predmet C-354/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Otkaz ugovora o radu — Razlog — Pretilost radnika — Opće načelo nediskriminacije zbog pretilosti — Nepostojanje — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Zabrana svake diskriminacije na temelju invaliditeta — Postojanje „invaliditeta”)

(2015/C 065/09)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Retten i Kolding, Civilretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FOA, u ime Karstena Kaltofta

Tuženik: Kommunernes Landsforening (KL), u ime Billund Kommune

Izreka

1. Pravo Unije treba tumačiti u smislu da ono ne sadrži opće načelo nediskriminacije na temelju pretilosti kao takve, u području zapošljavanja i rada.
2. Direktivu Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti u smislu da pretilost radnika predstavlja „invaliditet” u smislu te direktive kada on predstavlja ograničenje koje proizlazi iz dugotrajnih tjelesnih, mentalnih ili psihičkih oštećenja, čije međudjelovanje s različitim preprekama može sprečavati puno i učinkovito sudjelovanje osobe u pitanju u profesionalnom životu na ravnopravnoj osnovi s drugim radnicima. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri jesu li u glavnom predmetu ti uvjeti ispunjeni.

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koju je uputio High Court of Justice (Chancery Division) – Ujedinjena Kraljevina) – International Stem Cell Corporation protiv Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

(Predmet C-364/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 98/44/EZ — Članak 6. stavak 2. točka (c) — Pravna zaštita biotehnoških izuma — Aktivacija oocita partenogenezom — Proizvodnja ljudskih embrionalnih matičnih stanica — Patentibilnost — Isključenje „korištenja ljudskih embrija u industrijske ili komercijalne svrhe” — Pojmovi „ljudskog embrija” i „organizma sposobnog započeti postupak razvoja ljudskog bića”)

(2015/C 065/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: International Stem Cell Corporation

Tuženici: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Izreka

Članak 6. stavak 2. točku (c) Direktive 98/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 1998. o pravnoj zaštiti biotehnoloških izuma treba tumačiti u smislu da neoplođena ljudska jajna stanica, čiji su dioba i daljnji razvoj stimulirani partenogenezom, nije „ljudski embrij” u smislu te odredbe ako, s obzirom na sadašnje znanstvene spoznaje, sama po sebi nema inherentnu sposobnost razviti se u ljudsko biće, a što je na nacionalnom sudu da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. prosinca 2014. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe – Njemačka) – Sophia Marie Nicole Sanders, koju zastupa Marianne Sanders, protiv Davida Verhaegena (C-400/13), Barbara Huber protiv Manfreda Hubera (C-408/13)

(Spojeni predmeti C-400/13 i C-408/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Suradnja u građanskim stvarima — Uredba br. 4/2009 — Članak 3. — Nadležnost za odlučivanje o tužbi u vezi s obvezom uzdržavanja osobe s prebivalištem u drugoj državi članici — Nacionalni propisi kojima se uspostavlja koncentracija nadležnosti)

(2015/C 065/11)

Jezik postupka: njemački

Sudovi koji su uputili zahtjeve

Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sophia Marie Nicole Sanders, koju zastupa Marianne Sanders (C-400/13), Barbara Huber (C-408/13)

Tuženici: David Verhaegen (C-400/13), Manfred Huber (C-408/13)

Izreka

Članak 3. točku (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja treba tumačiti tako da mu je protivan nacionalni propis poput onog u glavnom postupku kojim se u korist prvostupanjskog suda nadležnog prema sjedištu žalbenog suda uspostavlja koncentracija sudske nadležnosti u stvarima koje se odnose na prekogranične obveze uzdržavanja, osim ako to pravilo pridonosi ostvarenju cilja dobrog sudovanja i zaštićuje interes uzdržavanih osoba unapređujući učinkovitu naplatu njihovih potraživanja, što su, međutim, dužni provjeriti sudovi koji su uputili zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013.